

Hans Hækkerup (S), at „vel kan den blotte påstand om at være politisk flygtning ikke være tilstrækkelig, men der må på den anden side ved udøvelsen af skønnet over den pågældendes forhold tages hensyn til den situation, der foreligger i det land, hvorfra den pågældende er rejst, og situationens betydning kan være en sådan, at „sandsynliggør“ blot betyder „antageliggør“. Denne opfattelse gav *justitsministeren* sin tilslutning, ligesom ministeren erklærede sig enig i, at lovens gennemførelse ikke betyder en ændring af den hidtidige praksis.

§ 3 bestemmer, at udlændinge, som i medfør af § 1 skal have tilladelse (*visum*) til at indrejse her til landet, ikke uden særlig tilladelse må *opholde sig her* udover den ved indrejsetilladelsen fastsatte tidsfrist, og at *andre* udlændinge ikke uden særlig tilladelse må opholde sig her udover 3 måneder fra indrejседagen at regne. For at hindre omgåelse af 3 måneders fristen er — ligesom i alle de midlertidige tillægslove — tilføjet, at når en udlænding af sidstnævnte gruppe indenfor et tidsrum af 6 måneder har opholdt sig her i landet i ialt 3 måneder, må han ikke uden forud indhentet tilladelse påny indrejse hertil, forinden der er forløbet 3 måneder fra hans sidste udrejse.

§ 4 indeholder hjemmel til, at justitsministeren *bemyndiger en politimyndighed* til efter nærmere fastsatte retningslinier at træffe afgørelse om tilladelse til indrejse eller udrejse eller til ophold her i landet, og den opretholder adgangen for danske *gesandtskaber og konsulater* til i henhold til stående bemyndigelse at meddele visa for ind- og udrejse samt opholdstilladelse.

I §§ 5 og 6 følger så regler om henholdsvis justitsministerens og politiets adgang til at træffe beslutning om *udvisning* af udlændinge. Da udvisning er en langt mere indgribende foranstaltning end den blotte afvisning af udlændinge, der forsøger at indrejse hertil, har man fundet det rettest, at *udvisningsbeføjelsen som hovedregel ligger hos justitsministeren*. Man har dog anset det for ubetænkeligt, at *politiet* træffer beslutning om udvisning i de *klare tilfælde*, som nævnes i § 6, stk. 1, dog således at afgørelsen, såfremt der er tale om *politiske flygtninge*, også i disse tilfælde er henlagt til justitsministeren (se § 6, stk. 2). Afgrænsningen mellem de tilfælde, hvor udvisning kan bestemmes af justitsministeren, og de tilfælde, hvor afgørelsen